

ข้อ ๘ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาความลับของทางราชการ การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็น ความผิด อย่างร้ายแรง
ความลับทางราชการ

๑. ลับที่สุด

๒. ลับมาก

๓. ลับ

ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ทบทวนคำสั่งนั้นได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับ บัญชาต้องปฏิบัติตาม
องค์ประกอบ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง

๑. มีคำสั่งผู้บังคับบัญชา

๒. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

- กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

- กฎหมายการจัดตั้งส่วนราชการโดยเฉพาะ

- พ.ร.บ.บุคคลปี ๔๒ มาตรา ๑๕

๓. สั่งในหน้าที่ราชการ

- ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการและสั่งให้ปฏิบัติราชการ

๔. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ

๕. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ขอให้ผู้บังคับบัญชา ทบทวนคำสั่งได้สั่งในหน้าที่ราชการ

• ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการในเรื่องที่สั่ง

• สั่งให้ปฏิบัติราชการ

ข้อ ๙ วรรคสอง การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและ ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ ราชการอย่างร้ายแรง เป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำความผิด การข้าม ผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเป็นครั้งคราว

องค์ประกอบ ข้อ ๑๐

๑. เป็นการปฏิบัติราชการ

๒. เป็นการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

๓. เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

ข้อยกเว้น

๑. ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เป็นผู้สั่งให้กระทำ

๒. ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความ ซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็น การรายงาน เท็จ ด้วยการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

นโยบายหน่วยงานส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง รักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ ราชการ ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหา ประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง พนักงานส่วนท้องถิ่น ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและ เที่ยงธรรม

สำนักปลัดเทศบาล
เทศบาลตำบลเขาเจ็ญ โทร.๐-๗๔๖๗-๐๕๒๐

ข้อสำคัญ

- ปฏิบัติตรงไปตรงมา
 - ไม่คดโกง
 - ไม่หลอกลวง สุจริต
 - ปฏิบัติด้วยความมุ่งหมายในทางที่ดี ที่ชอบตาม
- ทำนองคลองธรรม

- ปฏิบัติโดยไม่ลำเอียง เที่ยงธรรม
- หน้าที่ราชการ พิจารณาจาก

๑. กฎหมายหรือระเบียบ
๒. มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง
๓. คำสั่งหรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา

๔. พุทธินิสัย

ข้อ ๓ วรรคสอง ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ ผู้อื่นอาศัย อำนาจหน้าที่ราชการ ของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ ทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ ตนเองหรือผู้อื่น องค์กรประกอบ ข้อ ๓ วรรคสอง

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่นั้น
๓. โดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น

ข้อ ๓ วรรคสาม การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่น ได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบ ข้อ ๓ วรรคสาม

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มีควรได้

๔. เจตนา

ข้อ ๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ทำให้ เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วย ความอดสาหัส เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ ของทางราชการ และต้องไม่ ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ ราชการ การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็น เหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง มี ๒ ลักษณะ

๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ อดสาหัส เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์

๒. ไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ประมาท • เลินเล่อ เผลอ ลืมสติ

เลินเล่อ • ขาดความระมัดระวัง

ประมาทเลินเล่อ • ไม่รอบคอบ ขาดความระมัดระวัง ไม่ รอบคอบ เผลอ หรือหลงลืม

กฎหมายอาญา กระทำโดยประมาท กระทำความผิดโดย มิได้เจตนา แต่ กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่ง บุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความ ระมัดระวังเช่น ว่านั้นได้” แต่หา ได้ใช้ให้เพียงพอไม่

ประมาทเลินเล่อ

- ขาดความระมัดระวัง ไม่รอบคอบ เผลอ หลงลืม
- มิใช่โดยเจตนา แต่ปราศจาก ความระมัดระวัง ซึ่ง บุคคล ในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัย และพฤติการณ์ ฯลฯ

ข้อ ๕ วรรคสอง องค์ประกอบ

๑. เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

๒. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นตาม กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติ คณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยมิให้เสียหายแก่ราชการ

ข้อ ๖ วรรคสอง การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดย จงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ข้อ ๖ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการ ให้เป็นไปตาม

- กฎหมาย
- ระเบียบของทางราชการ
- มติคณะรัฐมนตรี
- นโยบายของทางราชการ

โดยไม่เสียหายแก่ราชการ

* จงใจ/เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

* เจตนาโดยรู้สึกลงใจในการกระทำและประสงค์ต่อผลหรือยอม เล็งเห็นผล

ข้อ ๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือว่าเป็น หน้าที่พิเศษที่ จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็น ภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะ บังเกิดแก่ ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

เที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสีย เกียรติศักดิ์ของ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

องค์ประกอบ ข้อ ๑๖

๑. กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์

๒. อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม – เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์
ของตำแหน่ง หน้าที่ราชการ

เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่

เกียรติศักดิ์ = ฐานะที่ได้รับการสรรเสริญ

ตำแหน่งหน้าที่อยู่ในฐานะอย่างไร

- ☐ ครู
- ☐ ฝ่ายปกครอง
- ☐ ข้าราชการ คำนึงถึงความรู้สึกของ
- ☐ ประชาชน สังคม หรือ
- ☐ ทางราชการ

ข้อ ๑๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ
หรือ ผู้ จั ด ก ร หรือ ค ำ ร ง ต ำ แ ห่ ง อื่น ไດ
ที่มีลักษณะงาน คล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน หรือ
บริษัท

ข้อ ๑๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่เป็น

๑. กรรมการผู้จัดการ

๒. ผู้จัดการ

๓. ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน ใน
ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๑๘ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องวางตนเป็น กลางทาง
การเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการ
ปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติ

ตาม ระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาท ทาง
การเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง

๑. วางตนเป็นกลางทางการเมือง ในการปฏิบัติหน้าที่
ราชการแลปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

๒. ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยมารยาท
ทางการเมืองของ ข้าราชการ

ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง รักษาชื่อเสียง
ของตน และรักษา เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อ
ว่า เป็นผู้ประพฤตชั่ว

ข้อ ๑๙ พนักงานส่วนท้องถิ่น

๑. ต้องรักษาชื่อเสียงของตน

๒. ต้องรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง หน้าที่ราชการของ
ตนมิให้เสื่อมเสีย

๓. โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤตชั่ว

ข้อ ๑๙ วรรคสอง

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่
หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก หรือ
ได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็น โทษ
สำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือ ความผิด
ลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้
ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

ข้อ ๑๑ องค์ประกอบ

๑. มีการรายงาน

๒. เป็นเท็จหรือปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง

๓. เป็นการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือและปฏิบัติตาม
ระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือและปฏิบัติตาม -
ระเบียบของทางราชการ - แบบธรรมเนียมของทาง
ราชการ

ข้อ ๑๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องอุทิศเวลาของตน ให้แก่
ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ การละ
ทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผล อัน
สมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือ
ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน
กว่า สิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมี
พฤติการณ์ อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
ของทาง ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ละทิ้ง

* วาง ปล่อย สละ ละเสีย ไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่
* ทอดทิ้ง ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ตัวอยู่แต่
ไม่ทำงาน

ข้อ ๑๓ วรรคสองเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑. กรณีที่เกิดความเสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง

๑.๑ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

๑.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๑.๓ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ วรรคสอง (ต่อ)

๒. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปเป็นเวลานาน

๒.๑ ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน เป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน

๒.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสุภาพ เรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติต่อ พนักงานด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

๑. สุภาพเรียบร้อย

๒. รักษาความสามัคคี

๓. ไม่กระทำการกลั่นแกล้งกัน

๔. ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

ข้อ ๑๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดย ไม่

ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดู หมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง

ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม ให้การสงเคราะห์ประชาชน ผู้ติดต่อราชการ เกี่ยวกับหน้าที่ของตน โดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง

ดูหมิ่น ดูถูกว่าไม่ดีจริง ไม่เก่งจริง

เหยียด ถือเอาว่า ลงเอาว่า

หยาม ดูหมิ่น ดูถูก

เหยียดหยาม การกล่าวถ้อยคำ หรือแสดงกิริยา อาการดูถูกหรือรังเกียจ

กดขี่

• ข่มให้อยู่ในอำนาจ

• ใช้อำนาจบังคับเอา

• แสดงอำนาจเอา

ข่มเหง

• การใช้กำลังรังแก

องค์ประกอบ ข้อ ๑๕ วรรคสอง

๑. เป็นการกระทำ ในฐานะที่เป็นข้าราชการ

๒. ผู้ถูกดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือ ข่มเหงต้องอยู่ในฐานะประชาชน ผู้มาติดต่อราชการ

๓. เป็นการดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ข่มเหง อย่างร้ายแรง

๔. เจตนาหรือจงใจ

บริการประทับใจ

๑. ยิ้มแย้มแจ่มใส

๒. เต็มใจช่วยเหลือ

๓. ไม่เบียดเบียน

๔. พึงความครบถ้วน

๕. รับผิดชอบบริการ

๖. อ่อนหวานน่ารัก

๗. ไม่ลึกลับแต่ทำ

๘. น้ำคำ ไพเราะ

๙. เหมาะสมสถานที่

๑๐. ไม่มีนอกใน

บริการยอดเยี่ยม

๑. ปากหมา

๒. หน้ายิ้ม

๓. ตักตวง

๔. ถ่วงเรื่อง

๕. เชื่องช้า

๖. ล้าสมัย

๗. ไม่แน่ชัด

๘. ปิดสวะ

๙. ละเลย

๑๐. เฉยชา

ข้อ ๑๖ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง ไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้ เสียความ

เหตุผลประกอบการพิจารณา

- * ลักษณะของการกระทำผิด
- * ผลแห่งการกระทำ
- * คุณความดี
- * การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด
- * การให้โอกาสแก้ไขความประพฤติ
- * เหตุเบี่ยงหลังการกระทำผิด
- * สภาพของผู้กระทำผิด

๓. หลักความเป็นธรรม คือ การวางโทษจะต้องให้ได้รับระดับเสมอกัน ใครทำผิดก็ต้องถูกลงโทษ ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง – ความผิดอย่างเดียวกันควรกำหนดโทษ เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน

๔. นโยบายของทางราชการในการลงโทษข้าราชการ

- นโยบายของรัฐบาล
- มติคณะรัฐมนตรี
- มติ ก.พ.
- มติ ก.กลาง
- นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

การดำเนินการทางวินัย

ดำเนินการ	อย่างมีอุเบกขา
เคร่งครัด	เสมอหน้าและยุติธรรม
มุ่งแก้ไข	ใช้แก้แค้นแบบกรรมสนองกรรม
และไม่กระทำ	ด้วยโทสะและอคติ

ข้อ ๑๙ วรรคสอง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑. กระทำความผิดอาญาจนได้รับ โทษจำคุก
๒. กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

แนวทางการพิจารณาเรื่อง “ประพฤติชั่ว”

- ฐานะตำแหน่งหน้าที่
- ความรู้สึกของสังคม
- เจตนา

ข้อ ๒๐ ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่

๑. เสริมสร้างและพัฒนา
๒. ป้องกัน

๓. ดำเนินการทางวินัย ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหรือ ปฏิบัติโดยไม่สุจริต ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ความผิดทางวินัย

- ไม่มีอายุความ
- การลงโทษต้องดา เน้นกระบวนการตามกฎหมาย
- ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจ ลงโทษได้
- สภาพการเป็นข้าราชการ – ขณะกระทำผิดขณะลงโทษ

สำนักปลัดเทศบาล

เทศบาลตำบลเขาเจ็ยก โทร.๐-๗๔๖๗-๐๕๒๐

ข้อ ๒๑ พนักงานเทศบาลผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดในหมวด ๒

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หลักการพิจารณาความผิด

๒. หลักมโนธรรม

๑. หลักนิติธรรม

หลักนิติธรรม คือการพิจารณาตามตัวบทกฎหมาย - มีบทกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด - การกระทำเข้าองค์ประกอบ ความผิดทุกประการ

“การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง” องค์ประกอบ คือ

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
๔. มีเจตนาทุจริต ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

“การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง” องค์ประกอบ คือ

๑. มีการรายงาน
 ๒. รายงานเป็นเท็จ
 ๓. รายงานต่อผู้บังคับบัญชา
 ๔. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

หลักมโนธรรม หมายถึงการพิจารณาทบทวนให้รอบคอบ โดยคำนึงถึงความเป็นจริง ความถูกต้องเหมาะสมที่จะเป็นการกำหนดโทษ

การพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้กระทำความผิดในแต่ละกรณีสมควร ถูกลงโทษสถานใด

หลักการกำหนดโทษ

๑. หลักนิติธรรม
๒. หลักมโนธรรม
๓. หลักความเป็นธรรม
๔. นโยบายของทางราชการ

๑. หลักนิติธรรมในการกำหนดโทษ คือ คำนึงถึงระดับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

- * ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กำหนดโทษสถานหนัก
- * ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กำหนดโทษสถานเบา
- * ความผิดวินัยเล็กน้อย จะงดโทษให้ก็ได้ (ว่ากล่าวตักเตือน ทัณฑ์บน)

๒. หลักมโนธรรมในการกำหนดโทษ คือ การพิจารณาทบทวนให้รอบคอบ โดย คำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม ตามเหตุผล ที่ควรจะเป็น ภายในขอบเขตระดับโทษ ตามที่ กฎหมายกำหนด